

יות דוקטור, אבל לא רופא. הרבה פע' מים שואלים אותי: איפה עבדת, בתור השומר או כאיכילובי?

האקדמאים

עשרים ושמונה אקדמאים יש בכנסת ה'12. מהם 11 במערך, תי' שעה בליכור, ארבעה כר"ק, שניים ב' מפד"ל, אחת בתחייה ואחד במיפלגה הדמוקרטית-ערבית: עבדאללה-האב וראושה.

תחומי השכלתם נרושים לגמרי. קוד' מץ ללכלנים: חיים ברלב, מיכה הריש, גר יעקובי, רן כהן, יצחק מודעי, גידעון פת, משה קצב, דן תיכון. מעט היסטוריונים, שני עובדי סוציאליים, כמה כוגרים בלימודי-ההדות ובסוציולוגיה, אנשי חינוך ופילוסופים. שלושה מהנרסים: משה ארנס, אברהם שוחט ויצחק מודעי. אגרונום אחר: אברהם בן-יעוז.

חלקם מוסמכים. ביניהם מי שרימור יים הציבורי כלל אינו אקדמי. גאולה כהן, למשל, היא מוסמכת בפילוסופ' יה, בספרות ובמיקרא. יאיר צבן לר' מד במסלול ישרי לדרוקטורט. הוא לומד היסטוריה של עם ישראל. רענן כהן הוא מוסמך בלימודי המיוזרה התיכון.

איש מבין 120 חברי-הכנסת לא למד אשורית, ביולוגיה או סיניית עתיקה, תיאטרון או קולנוע.

קשה לדעת מה קדם למה. האם קודם למדו ורק אחר-כך, כשהבינו שאפשרו יות התעסוקה הניצבות לפני כוגר מדע-המדינה אינן רבות, בחרו להצטרף לפוליטיקה? או אולי בחרו לחילה בקב' ריירה פוליטית ואחר-כך, כדי להוסיף איזשהו נופך אינטלקטואלי לרף קוד' רות החיים, למדו באוניברסיטה.

כך או כך, התוצאה אחת: שמרנים כולם, משעממים.

החלקים

קבוצה מעניינת. 10 חברי כנ' סת התחילו ללמוד באוניברסיטה, אולם לא סיימו את לימודיהם. רובם אינם חיים בשלום עם עובדה זו. ההגון מכולם הוא רפאל איתן. ברף קוד' רות-חיו הרישמיים הוא מצוין במפור' רש, בסעיף ההשכלה: אקדמית חלקית. האחרים אינם כמוהו. רובם אומרים כי למדו באוניברסיטה, ורק אחרי סיד' רת שאלות רי ארוכה הם מוכנים להוד' דות כי לא סיימו את לימודיהם.

מורים

הפתעה: אורה נמיר אינה מורה. כמיקצועה היא פקידה. היא אף למדה בקולג' אמריקאי ספרות אנגלית ולימודים קלאסיים.

יש בכנסת 10 מורים. חלקם למדו — אחרי שהשלימו את לימודיהם ב' מירשות להכשרת מורים — גם באר' ניברסיטה. ארבעה הם מורים, וזה מיק' צועם היחיד: אהרון אבדי-חצירא, עדנה סולודר, שושנה ארבל"י אלמורולנו, חרושין פארים.

המעניינת מכולם היא עדנה סולר' דר. מלבד היותה מורה למוסיקה היא אף פסנתרנית. במשך 20 שנים ניגנתי מוסיקה קאמרית, בעיקר בהרכבים קיבוציים, היא אומרת. "העניינים התגלגלו כך שהגעתי לכנסת, ומאז הפסקתי לנגן. כשאחדל להיות חברת-כנסת, אשוב לנגינה כאל תחביב."

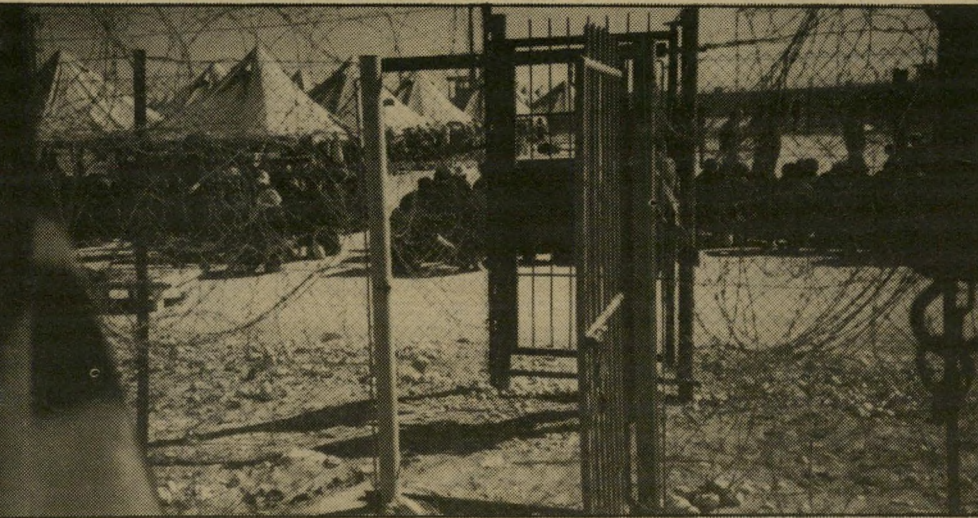
לימודים תורניים

מישהיעשר חברי-כנסת, התי' יים, למדו במסודות תורניים שר' נים. קשה להקבילם למסודות חילוני' יים. מהי השכלתו הרישמית של רפאל פינחס'י מס"ס, שלמד בישיבת היכל התלמוד בתל-אביב ובכולל חוון-איש בבני-ברק?

או יצחק פריץ, שלמד בכית-מיד' רש גבוה לתורה והוראה חוון עובדיה בירושלים? או משה גפני, שלמד בכ' תיהמירש הרבניים של סלובורקה? חלקם אף פחות ברורים, ובסעיף ההשכלה מציינים לימודים מועפולים, סתמיים, כמו אברהם ורדיגר: לי' מורים בישיבה גבוהה, או אריה גמדי לילאל: סמינרים דתיים, או שלמה דייץ: מוסדות רבניים.

אנצאר 3:

מבט מבפנים

בעת ניסיון לבריחת כלאו או בזמן חדירת כוח לא-חמוש למיכלאה. תנאי הכלואים, כך לפי המאבטחים, מוטבים באופן זוחל. שוטר מישרה צבאית במילוד איס, שחזר ל"אנצאר 3" אחרי חצי-שנה ולא הכיר את התנאים החדשים, פנה בצורה לא-אנושית לשאווש, דבר שעורר התקוממות בקרב הכלואים. שילטונות הכלא הגיבו כסילונוי-מים. לצורך אבחנה בין הכלוי' איס לחיילי צה"ל מונפקים לכלואים בגדים כחולים.

השער האחורי סגור, למעט בזמן הס' פירה, דרכו עוברים ה' מאבטחים בין הגדר הפנימית והחיצונית של המיכלאה. המאבטחים נושאים, בדרך כלל, תחמושת חיה. רק בזמן הספירה מקבלים מאבטחים ספציפיים רימוני-גומי. ההוראות החדשות לפתיחה באש, מחו"דש דצמבר 1988, נותחות במילים: "תנאי לשקט הוא יחס אנושי לכלואים". פתיחה באש נעשית בשלבים

טוב יותר מהבישול הצה"לי באותו המחנה. הכמות היא אותה כמות, המיצרכים הם אותם מיצרכים, אבל האוכל טעים יותר. מסתבר כי כמה מן הכלואים עבדו כטבחים במיסעדות. משמאל למעלה, קבוצת-כלואים המסיימת מישהק פינג'רונג בסרס ארוחה. הפינג'רונג הוא המישהק היחיד שמאפשרים לכלוי' איס לשחק. מישהק נוסף שהם משחקים, אף שפור' מאליית אסור להם, הוא כדורגל, העשוי מסמרטוטים וגרביים. לעיתים קרובות מוחרס ה"כדור". בקידמת התמונה יושבים הכלואים על דרגשיה-שנה שלהם.

האוכל מבושל על-ידי הכלואים במיכלאה נפרדת, שהיא מיכלאת-המיטבח, הנמצאת באותו הגוש. האוכל מחולק על-ידי הכלואים עצמם, כשלכל כלוא יש מגש אישי משלו. קבוצת-כלואים יוצאת למיכלאת-המיטבח בליווי מאבטח ושוטר צבאי. הם לוקחים את הסירים והארגזים עמוסי-האוכל, מבני-איס למיכלאה והכלואים, הממונים על-ידי השאוויש, מחלקים את האוכל. הקצבת-המזון של הכלואים דומה לזו שמקבלים חיילי צה"ל, אבל הבישול שלהם

אסור להתקהל ואסור לשיר. הסיבה לכך היא, ככל הנראה, שהשירה מהווה דרך לחימוס הרוחות. אסור לשוחח או ליצור מגע אחר בין שתי מיכלאות, למרות שהמרחק ביניהן הוא מטרים ספורים. בפועל משוח' חים הכלואים ביניהם, והשוטרים הצבאיים מעלימים עין. השאוויש משמש בתפקיד מנהיג-המיכלאה, אבל למעשה השאוויש אינו המנהיג האמיתי. המנהיג הא-מיתי אינו מתבלט, וכאשר שילטונות-הכלא פונים לשאוויש במשהו חריג, הוא מתייעץ עם המנהיג.

תפילת ערבית התפילה נערכת מאחורי האוהלים, והיא מוסתרת מאנשי המישרה הצבאית. בכל גוש יש מואזין, הקורא חמש פעמים ביום, בזמני התפילות, למאמינים להתפלל. מותר לכלואים להחזיק סיפורי-קוראן, אך אסורה עליהם כל פעילות דתית אחרת. הם מקבלים עיתונים, שולחים ומקבלים דואר - גלוי' יות בלבד. אסור להם לענוד שעונים, מלבד לשאוויש.